

40 DANA ZA ŽIVOT

21. dan, 5. 3. 2024.

Nakana:

Molimo da Bog pomogne svima onima koji se bore sa sumnjama.

Sveto pismo:

Dječakov otac brže povika: »Vjerujem! Pomozi mojoj nevjeri!« (Mk 9, 24)

Razmatranje:

Nije rijetka pojava danas, da se pod utjecajem razvratnih ideja čak i neki katolici dadu zavesti na pomisao, čemu toliki sjaj oko službe Božje i čemu toliki ukras u našim crkvama? Prije svega moramo istaći, da nažalost ne samo ne obilujemo sjajem u mnogim crkvama, nego bi katkad prije morali ponoviti riječ Spasiteljevu: »Lisice imadu jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje da zakloni glavu!« (Mt 8, 20) Drugo što bi morali odgovoriti onima koji tako prigovaraju jest, da taj novac što ga Crkva upotrebljava za sjaj službe Božje i ukras hramova Božjih ide konačno u ruke radnicima, obrtnicima, umjetnicima, graditeljima, koji su zadovoljni da nađu zarade. A konačno, kad i ne bi bilo tako, morali bi svima, koji prigovaraju, kao nekoć izdajnik Juda »čemu šteta ova« (Mt 26, 8), morali bi, velim svima koji se sablažnjuju, odgovoriti ono, što je rekao biskup Rudigier nekom posjetitelju velebne novosagrađene Gospine crkve. Kad su došli do svetojhraništa, začudio se došljak njegovoj ljepoti i sjaju. A biskup mu reče: »Za našega Boga ništa nije odviše!« To je pravi odgovor svima. Jer eno već pobožni psalmist govori: »Sva zemlja neka Ti se klanja i pjeva Tebi, pjeva pjesmu imenu Tvojemu!« (Ps 65, 4) Što onda može biti odviše na ovome svijetu za Boga našega, za koga govori knjiga Otkrivenja: »Svet, svet, svet je Gospod, svemogućí Bog, koji je bio, koji jest i koji će doći!« (Otk 4, 8) (...) Sasvim je krivo ono mišljenje, da budućnost i sreća domovine ovisi u prvom redu od složnog nastupa čitave narodne zajednice u jednoj političkoj stranci. Ona ovisi u prvom redu o pomoći s neba i o blagoslovu Božjem. Ni danas naime nije prestala vrijediti riječ Gospodnja: »Ako Gospod ne sagradi kuću, uzalud se trude koji je grade. Ako Gospod ne čuva grada, uzalud bdije, koji ga čuva.« (Ps 126, 1) Kad je tome tako, uvjereni smo, da više koristi svojoj domovini priprosti čovjek iz puka, koji je u stalnoj vezi s Bogom, nego grlati vikači, kojima je domovina često na ustima, a Bog daleko od njihovih misli i želja. Kako dakle ne bi išla ususret boljoj budućnosti domovina, gdje je čitava narodna zajednica duboko prožeta mišlju na Boga, tako da joj je Bog ne samo prazna predodžba nego praktični život. »Blago narodu, kojemu je Gospodar Bog njegov!« (Ps 32, 12) A da tome vrlo mnogo doprinosi sveta liturgija, mislim da ne trebam ni dokazivati. Sveta nam liturgija možda više nego išta drugo dozivlje pred oči istinu

o općinstvu svetih, istinu o velikoj Božjoj obitelji, koja jednim glasom slavi Boga, koji je radost anđelima i svecima u nebu, utjeha trpećima u čistilištu, nada i jakost putnicima na zemlji. U svetoj liturgiji gledamo, kako se na oltaru susreće vječni Bog i čovjek kratkoga vijeka, nepromjenljivi Stvoritelj svijeta i promjenljivo ljudsko stvorenje, beskrajno sretno biće, i sreće tako željno ograničeno ljudsko biće. Onaj koji bez prestanka u dobroti svojoj daje i dijeli i onaj, koji svjestan svoje bijede neprestano mora da prima i prosi. I zato je liturgija oduvijek privlačila sva srca, u kojima je još ostala iskra čovjeka. I nije možda bez temelja primjedba nekog prelata, da je liturgija proizvela više obraćenja nego mnoge riječi. Ta liturgija je javna molitva, gdje su svi združeni u jedno, kako to lijepo dolazi do izražaja u svetoj misi, kad svećenik pozivlje vjernike: Molite se braćo, da moja i vaša žrtva bude ugodna Bogu, Ocu Svemogućemu! A znamo »gdje su dva ili tri sabrana u imenu Mojemu, tamo sam i ja među njima« (Mt 18, 20). Liturgija je molitva Crkve. A za molitve Crkve vrijede riječi pjesnikove: »Molitve su Tvoje smionije nego visoka brda velikih mislilaca. Ti gradiš mostove u beskonačne daljine i dižeš ih poput orla u neshvatljive visine!« (...) Sveti Jeronim zapisao je za Palestinu svojih dana ove riječi: »Kamo god se okreneš ratar za svojim plugom pjeva Alleluja. Žetelac u znoju lica sokoli se psalmima, vinogradar koji zavnutim nožem obrezuje čokot, pjeva pjesme Davidove!« (Ep. 46, 11) Kamo sreće, da se nešto slično zbude i u našoj dragoj Hrvatskoj. Da bogumrsku kletvu zamijeni vesela pjesma Bogu. Da bučno pijančevanje zamijeni marljiv polazak svete mise. Da luđačke plesove i besramna ljubakanja zamijene pokorničke procesije u kojima će sav narod oplakivati grijeha prošlosti. Da krađe i otimačine zamijeni istinski offertorium, gdje se iz ljubavi prema Bogu pomaže bijednima i nevoljnima, kako nas opominje Crkva i pokazuje primjer Kristov. Jednom riječi, da cijeli narod po primjeru onih starješina, o kojima govori knjiga Otkrivenja, padne »pred Onim što sjedi na prijestolju i pokloni se Onome, koji živi u vijeke vjekova. Jer dostojan si, Gospodine i Bože naš, da primiš slavu i čast i silu, jer si stvorio sve, i po Tvoj volji bitišu i stvoreno je!« (Otk 4, 10) Takova javna molitva svega naroda Bogu, donijela bi sigurno i opći blagoslov Božji čitavom narodu.

bl. Alojzije Stepinac, nagovor na otvorenju Liturgijskog kongresa u katedrali, 24. 10. 1940.

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapimo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačujući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!